

سال هاست که بین نامزدهای جشن حافظ خانمی رانمی گذاشتند. خود من زمانی که «کاملا دخترانه» را داشتم، در این فهرست نبودم. این راهم بگویم همه برنامه ها که نامزد شده اند، سال هاست پخش می شوند ولی ما بعد از چهار قسمت نامزد شدیم. کمتر از یک ماه، برنامه طوری دیده شده که به اجرایش توجه کرده اند.

مژده لواسانی، مجری «بسته پیشنهادی» از ویژگی های برنامه ای می گوید بعد از مدت ها با آن به تلویزیون بازگشته است

سلبریتی زده نیستیم

مژده لواسانی، مجری رادیو و تلویزیون در عین حال که در زمره مجریان جوان سیماست اما نزدیک به دو دهه تجربه اجرادر تلویزیون دارد. او که برای برنامه هایی «چون به خانه برمی گردیم»، «کافه سؤال» و «کاملا دخترانه» شناخته می شود، حدود یک ماه است که با برنامه جوانانه «بسته پیشنهادی» به عرصه اجرای تلویزیونی بازگشته است. او به تازگی در کنار چهره های شاخصی چون مهران مدیری، سروش صحت و محمد دلاوری به عنوان نامزد بهترین چهره تلویزیونی جشن حافظ نیز انتخاب شده است. با این مجری شبکه دو درباره غیبتش در تلویزیون، برنامه «بسته پیشنهادی»، رویکرد آن و اتفاقاتی که در آن رخ داده، گفت وگویی داشتیم که از نظر می گذرانید.

مصطفی قاسمیان
روزنامه نگار

در حال حاضر هم که اجرای بسته پیشنهادی را به عهده گرفتم به این دلیل است که شبکه از ما درخواست کرد طرحی را به مدیران ارائه دهیم. من نیز همراه با خانم بهبودی و آقای جباری به این فکر کردیم تلویزیون به برنامه ای ترکیبی نیاز دارد که مجموعه ای از پیشنهادات برای حال بهتر مردم در زندگی روزمره و با رویکرد جوانان باشد و به این طرح رسیدیم.

همین مسئله که در طراحی برنامه نقش مستقیم داشتم و همراه دوستانم به این طرح و ایده رسیدیم در پذیرش پیشنهاد اجرایش موثر بود. در حال حاضر هم از نتیجه راضی هستم و به نظرم به مرور به اهدافی که از پیش تعیین کرده بودیم، خواهیم رسید.

البته خودم در سال های ۸۸ تا ۹۰ برنامه ای رادیویی با اسم بسته پیشنهادی را اجرا و سردبیری می کردم که پیشنهادهای آخر هفته می داد. این برنامه را با کمک آقای جباری و خانم بهبودی بسط دادیم و به یک راهنمای حال خوب هم فکر کردیم. در نتیجه به پیشنهادهای مصرف محتوا برای طول هفته و پیشنهادهایی برای این که چگونه به حال جمعی و فردی بهتری دست پیدا کنیم، رسیدیم.

تا پیش از بسته پیشنهادی، این ژانراز برنامه سازی جوانانه تقریباً فراموش شده بود و از این جنس برنامه ها نداشتیم.

برنامه مجموعه ای از هر آن چیزی است که مجری ممکن است انجام بدهد. من خوشحالم، چرا که مدت ها بود دوست داشتم کارم در فضاهای مختلف دیده شود و بسته پیشنهادی بستری است که همه اینها با هم دیده شود. خود من محال است اسم کتابی را ببرم و آن را نخوانده باشم یا فیلمی را معرفی کنم که آن را ندیده و نقدهایش را نخوانده باشم یا با کسی گفت وگو کنم و درباره اش اطلاعاتی کسب نکرده باشم.

در این فاصله دوری، بعضی پیشنهادهای تلویزیونی را رد کردید. دلیل رد کردن آنها چه بود و دلیل پذیرش بسته پیشنهادی چه بود؟

همواره پیشنهادات زیادی برای اجرا دارم. همین الان هم که بسته پیشنهادی ام روی آنتن است، هر روز یک سری پیشنهاد برای اجرا دارم اما صادقانه اش این است که تا وقتی به کاری ایمان نداشته باشم، قبول نمی کنم. من هر برنامه ای را اجرا نکرده ام و معتقدم تخصص و حرفه ما به اندازه «نه» هایی که می گوئیم، ارزش دارد. من این را خیلی تمرین کرده ام. به همین دلیل برنامه هایی که در سال های اخیر اجرا کردم، بخش زیادی از قابلیت دفاع دارد. مثلاً «کاملا دخترانه» را در شرایطی ساختم که ۱۰ سال بود تلویزیون برنامه ای برای دختران کشور نداشت.

بعد از حدود دو سال با برنامه بسته پیشنهادی به آنتن برگشتید. این فاصله طور گذشت؟

فاصله از آنتن را قبلاً هم تجربه کرده بودم. بین «کافه سؤال» تا «روبه راه» هم یک سال فاصله بود و در آن زمان برنامه روتینی نداشتم. به طور کلی من هر برنامه ای را اجرا نمی کنم و منتظر می مانم تا برنامه ای پیشنهاد شود که در طراحی، ایده و اجرایش نقش و برنامه را دوست داشته باشم.

دور بودن از آنتن برای خیلی از مجری ها سخت است. برای شما چه حسی داشت؟

چندان دغدغه این را ندارم که هر روز روی آنتن باشم. در این مدت در رادیو که خانه اول و آخرم است، اجرا می کردم. فکرمی کنم قدری دوری از اجرای تلویزیونی، برای مجری ها ضروری است تا هم تکراری نشوند و هم فکر کنند برای رشد، چه چیزهایی لازم دارند. من برنامه روتین شبانه یا روزانه مثل «کاملا دخترانه» اجرا کرده ام. برنامه روتین واقعا شیرین وجود آدم را می کشد. به همین خاطر گاهی دوری از آنتن لازم است.

بسته پیشنهادی از برنامه های سبک است یا نیاز به مطالعه و پژوهش دارد؟

اتفاقاً برنامه سختی است و نیاز به مطالعه فراوان دارد، چون خبر، گفت وگویی اجتماعی، گفت وگویی فرهنگی، چهره هفته و پیگیری هفته دارد. این

بله، ما در تلویزیون یک حلقه مفقوده داریم که برنامه سازی برای جوانان است. مدت هاست برنامه ای فکر شده برای جوانان نداریم. در حالی که همین کار در دهه ۸۰ خیلی خوب دنبال می شد اما به هر حال شبکه دو شبکه خانواده است و باید برنامه اش عمومیت بیشتری داشته باشد و ما هم سعی کردیم بسته پیشنهادی با تمرکز روی جوانان، همه اقشار را در بر بگیرد.

گویا در طراحی برنامه نقش موثری دارید. تعامل شما با تیم محتوایی برنامه چطور است؟

خانم الهه بهبودی به عنوان تهیه کننده، آقای محمد جباری به عنوان سردبیر و من به طرح رسیدیم، بعد به اجرا رسیدیم و الان هم هر اتفاقی در برنامه می افتد، در همین گروه سه نفره جلو می رود. البته در بخش محتوا همکاران آقای جباری به عنوان نویسنده و پژوهشگر و ... نیز حضور دارند اما هسته اولیه و مرکزی برنامه این گونه شکل گرفت؛ تیمی که با همدیگر بسیار همراهیم و اگر با چیزی مخالف باشیم، سعی می کنیم همدیگر را در اتاق فکر قانع کنیم.

همکاری با خانم بهبودی چگونه است؟

من از ۱۴ سالگی تا الان که ۳۲ سال دارم، با تهیه کننده های زیادی کار کرده ام. الان می فهمم وقتی یک تهیه کننده این قدر حرفه ای و درجه یک باشد، چقدر می تواند به مجری توان و جرات بدهد.

